

חלק א'

**** יש שלט מלכות בכל, חלק א, ציור-ירושלים. נבוכדנצר יושב ולידו נמצאים שריו. ****
 קרין א: שנת ג' אלפים שכ"ז לבריאת העולם. אחת עשרה שנים לפני חרבן הבית, פובש נבוכדנצר מלך
 בכל בפעם הראשונה את ירושלים. לוקח מקצת מקלי בית המקדש, מגלה את מלך יהודה יהויקים והורג
 אותו, ומגלה גם אנשים וילדים נוספים לבבל.

נבוכדנצר: שרים! כל הכבוד לכם על הנצחון בירושלים! פעת אני מצוה אתכם לקחת מהיהודים ילדים
 יפים וחקמים, לגדל אותם וללמד אותם את כל החכמות. תנו להם לחם ויין מבית המלך כדי שיגדלו ויהיו
 חכמים ויוכלו להיות היועצים שלי.

שרים: כן אדוני המלך!

**** רואים את הילדים הולכים בפשי חפויי ראש יחד עם השרים. דיסק- אם אשפחה ****
 קרין ב: מבין אותם ילדים היו דניאל חנניה מישאל ועזריה. המלך שנה את שמותם לשמות בבלים.
 נבוכדנצר: מעתה לדניאל יקראו בלטישאר. לחנניה- שדרך. למישאל- מישף. ולעזריה- עבד נגו.

**** הופכים את השלטים של הילדים ****

**** המלצר מגיש להם לחם ויין. ****

מלצר: שלום ילדים חמודים, אני המלצר של המלך. המלך צוה אותי להביא לפניכם מאכלים ומשקאות.
 חנניה: אנחנו לא נאכל מזה!

מישאל: להם של גוי אסור לנו באכילה!

עזריה: יין של גוי אסור בשתייה משום יין נסד!

דניאל: אנא ממך הבא לנו ירעונים, ואותם נאכל.

מלצר: אני פוחד שאתם תראו רזים והמלך יצוה להרג אותי על שלא מלאתי אחר דבריו, ולא האכלתי
 אתכם במאכלים ומשקאות כפי שצוה.

דניאל: אנא, נסה אותנו עשרה ימים באכילת ירעונים ובדק אם נשארנו בריאים.

מלצר: טוב אני מסכים!

קרין ג: כעבר עשרה ימים.

**** המלצר בודק להם את הלחיים ****

מלצר: מדהים! אתם יפים ובריאים יותר מכל שאר הילדים המחזקים בבית המלך!

קרין ד: ומאז הנה הספם סודי קבוע ביניהם לבין המלצר- המלצר לוקח ואוכל את האכל שלהם, ונותן להם
 במקום זה ירעונים.

קרין ה: בזכות מסירות נפשם שלא לאכל מאכלות אסורות, זכה ה' את ארבעת הילדים בחכמה גדולה,
 ודניאל ידע אפילו לפתור חלומות.

**** חנניה מישאל ועזריה מתכופפים ****

חלק ב'

**** רואים את נבוכדנצר שוכב במטה ונוחר ****

קרין א: המלך נבוכדנצר שכב לו בארמונו וחלם חלום.

**** נבוכדנצר נחר עוד קצת ומתעורר בבהלה ****

נבוכדנצר: יועצים! שרים! מכשפים! בואו לכאן מיד!

**** הם באים ומצדיעים ****

שרים: כן אדוני המלך!

נבוכדנצר: חלמתי חלום מדהים אף שכחתי אותו ואת פתרונו! גלו לי אותם, את החלום ואת פתרונו, ולא
 אהרג את כלכם!

**** המלך מנופף בתורב לאיום ****

**** השרים הולכים ומתישבים על כסאותיהם ****

קרין ב: השרים, היועצים והמכשפים לא ידעו בשום אופן על מה חלם המלך, וכמוכן שגם לא יכלו לפתור
 לו את חלומו. בסופו של דבר גלה הקדוש ברוך הוא בחלום הלילה לדניאל מה הנה החלום ומה הפתרון.

דניאל ספר זאת למלך.

**** דניאל בא למלך ****

קרין ג': בתלום ראה המלך פסל גדול עם ראש מזהב, חזה וזרועות מכסף, מעים וירכנים מנחשת, שוקים מברזל, ורגלים חלקם מברזל וחלקם מתרס. הגיעה אכן, שכרה את הפסל ברגליו, נהפכה להר גדול ומלאה את כל הארץ.

קרין ד': פתרון התלום היה שכל חלק של הפסל הוא מלכות אחרת. ראש הפסל שעשוי מזהב זוהי מלכות בבל. כל מלכות שתקום אחר כך תהיה פחותה מזו שקדמה לה. בסופו של דבר תבוא האכן ותשמיד את כל המלכות האחרות. זו המלכות האחרונה שיקים הקדוש ברוך הוא שתשאר נצחית. וכמוכן דניאל התפנו למלכות ישראל על ידי מלך המשיח.

דניאל: דע לה אדוני המלך שידעתי את התלום ופתרוננו לא בזכות חכמתי, אלא בזכות אלקי השמים והארץ שגלה לי את חלומך ואת פתרונו.

נבוכדנצר: השבח לאלקי השמים והארץ! אני ממנה אותך להיות שר על כל השרים של בבל!

**** המלך מתרגש ושם אותו מעל פסאות השרים ****

קרין ה: וכן, בדיוק כמו יוסף הצדיק בשעתו שהיה המשנה למלך פרעה, הפך דניאל להיות מעין המשנה למלך נבוכדנצר.

חלק ג'

**** תפאורת כבשן האש. חנניה מישאל ועזריה נעמדים ****

קרין א: עבר זמן. נבוכדנצר עשה פסל של עצמו וצוה את כלם להשתחוות לפסל.

**** המלך מצביע לאיזה מקום ****

חנניה מישאל ועזריה: לא נכרע ולא נשתחוה!

נבוכדנצר: שרים, השליכו אותם לכבשן האש!

שרים: פן אדוני המלך!

**** השרים באים וזורקים אותם לכבשן האש ****

קרין ב: הקדוש ברוך הוא שמר על חנניה מישאל ועזריה, והאש לא שרפה אותם.

קרין ג: ולא עוד, אלא שהמלאך גבריאל הצטרף אליהם ועמד אתם באש.

**** תפאורת- המלאך גבריאל ****

קרין ד': לעצת זאת, אותם השרים שזרקו לאש את חנניה מישאל ועזריה, עף עליהם ניצוץ אחד מן הכבשן, והם נשרפו מיד.

קרין ה: המלך התפעל מאוד מחנניה מישאל ועזריה, קרא להם לצאת החוצה, והעלה גם אותם לגדלה.

**** כלם חוזרים למקומותיהם חוץ מדניאל. דניאל מתיישב על הרצפה ****

**** הקרינים מתחלפים, מחליפים את השלט ל"מלכות מדי" ****

**** תפאורת עליית הבית של דניאל וגוב האריות. האריות מתארגנים. חיילים מתמקמים בישיבה על הרצפה. ****

חלק ד'

קרין א: אחרי מות נבוכדנצר מלך בבל- אויל מרודך, ולאחר מכן בנו השני- בלשאצר.

קרין ב: בלשאצר עשה סעודה גדולה לשריו וברב תזפתו השתמש בכלי בית המקדש שנקלחו בשכי על ידי אביו נבוכדנצר, וכלם שתו בהם יין.

קרין ג: עוד באותו הלילה הוא נענש על כך ונהרג, ומלכות בבל נכבשה על ידי פרס ומדי.

**** שלט- מלכות מדי ****

קרין א: דריגוש המדי עלה למלכות, וגם הוא כמו נבוכדנצר העלה לגדלה את דניאל.

**** רואים את דריגוש, עולה ויושב על הפסא, ולידו את דניאל. יש שלט מלכות מדי ****

דריגוש: אני דריגוש המלך ממנה מאה ועשרים שרים על מלכותי, ולמעלה מהם יהיו שלשת השרים החשובים ביותר, וביניהם יהיה דניאל.

**** רואים 2 שרי מדי מתושבים יחד עם דניאל על פסאות גבוהים ****

קרין ב: דניאל היה חכם גדול יותר מכל השרים וזה גרם להם לקנא בו מאוד.

שר א': אנחנו חבים למצא דרך לשכנע את המלך להרג אותו!

שר ב': אבל איך נעשה זאת? הוא מאוד נאמן למלך דריגוש והמלך אוהב אותו מאוד!

שר א': יש לי רעיון! אמה יודע שדניאל נאמן לאלקיו יותר מאשר למלך, בוא נגרם לו שלא לקיים את מצות המלך וכך המלך יצוה להרג אותו!

שר ב': רעיון מצוין!

**** רואים אותם נותנים כיפים, והם הולכים למלך ****

שר א': דרגוש המלך לעולם יחנה! כל השרים והיועצים התנעצו כיצד לחזק את חקי המלך, ולהתקין תקנה שכל מי שיסתכל אל כל אלהים או איש חוץ ממך עד 30 יום, ישלף לגב האריות.

** שר א' מחזיק בידו שלט שאסור להתפלל, ומצביע לכיוון גב האריות **

שר ב': מה זה גב אריות?

שר א': בור מלא באריות.

שר א': ועכשו אדוני המלך, קבע אסור להתפלל לזולתך, ורשם זאת בתקנים כדי שלא נתן יהנה לשנות זאת, כמו חקי פרס ומדי שלא יכולים להשתנות.

** שר ב' מגיש דף וקלמוס למלך, והמלך כותב **

דריוש: אני אוסר על כל מדינות מלכותי להתפלל לאף אחד חוץ ממני במשך שלושים יום. מי שלא יקיים את מצותי אחת דינו- למות!

** רואים את המלך חותם בטבעתו את הדף, מגלגל אותו ומגיש אותו לשרים **

קרן ג: דניאל ידע שהחזק הזה נרשם כעלילה נגדו ונגד אמונתו בה', אף הוא המשיך כהרגלו. הוא נכנס לביתו ועלה לעליית הבית. היו לו חלונות פתוחים לכיוון ירושלים, ושלוש פעמים ביום הוא היה כורע על ברקיו ומתפלל ומודה לה' כפי שהיה עושה תמיד.

** דיסקל!- תפלה לעני כי יעטף **

** דניאל עולה ומתפלל **

שר א': בוא נבדק אם דניאל מתפלל!

** הם מתחבאים ומסתכלים **

שר ב': תראה מה הוא עושה, בדיוק מה שרצינו- הוא מתפלל! בוא ונלשין עליו למלך!

** שני השרים הולכים למלך **

שר א': אדוננו המלך, רשמתי אסור שלא להתפלל לאף אחד זולתך במשך שלושים יום, ומי שייעשה כן ישלף לגב האריות.

דריוש: נכון!

שר א': והרי דניאל מבני גלות יהודה לא חושש לגזרות שלך, והוא ממשיך להתפלל שלוש פעמים ביום לה' אלקיו!

קרן א: המלך שמע זאת, והיה לו צער גדול כיון שאהב מאוד את דניאל, אף מה יעשה וחקי פרס ומדי הם שאת גזרת המלך לא נתן לשנות, ואפלו המלך בעצמו לא יכול לשנותם. הוא חפש תחבולה עד הערב כיצד להציל את דניאל. חפש ולא מצא.

** רואים את המלך מסתובב מצד לצד ובוכה ומנופף בידייו בצער **

שר ב': אדוננו המלך, אתה צריך לצוות להשליך את דניאל לגב האריות.

דריוש: חילים! השליכו את דניאל לגב האריות.

** המלך מצביע לגב **

חילים: כן אדוני המלך!

קרן ב: דניאל נלקח על ידי החילים לגב האריות והשלף לשם.

** רואים זאת. דריוש, השרים והחילים נעמדים בשורה **

דריוש: דניאל! אלקיך שאמה עובד אותו תמיד הוא יצילך!

קרן ג: הביאו אבן ושמנו אותה על פתח הבור. המלך חתם אותה בטבעתו, והשרים חתמו אותה בטבעתם, כדי שאף אחד מהם לא יוכל לפתח את הבור ולשנות את מצבו של דניאל בלי ידיעת השני- שהמלך לא יציל אותו, ושהשרים לא יתרגו אותו בדרך אחרת.

** רואים זאת. שמים חותמות **

קרן א: נס גדול ארע לדניאל, הקב"ה סגר את פיותיהם של האריות והם לא פגעו בו כלל!

** האריות עושים "מנאו" של חתולות ומלקקים את דניאל.

קרן ב: הלך המלך ודרגוש לביתו ולא אכל. נסה לישן וישנתו נדדה עליו. הוא לא הצליח להרדם! עוד לפני אור הבקר קם המלך והלך בבקלה לראות מה קרה לדניאל.

דריוש: דניאל עבד אלקים חי! אלקיך שאמה עובד אותו תמיד הצילך מן האריות?

דניאל: המלך לעולם יחנה! אלקי שלח את מלאכו וסגר את פי האריות ולא עשו לי שום נזק!

דריוש: איזה נס! איזה יפי! הוציאו מהר את דניאל מתוך הבור!

** החילים משליכים לו חבל והוא עולה **

דריוש: חילים! השליכו את השרים שהלשינו על דניאל! השליכו אותם ואת נשותיהם ובניהם לגב האריות!

חילים: כן אדוני המלך!

קִרְנוּ ג': בְּשֵׁאוֹתֵם רָשָׁעִים נִזְרְקוּ פְּנִימָה, הֵם עוֹד לֹא הִסְפִּיקוּ לְהִגִּיעַ לְקִרְקָעִית הַבּוֹר, עַד שֶׁהִשְׁתַּלְטּוּ עֲלֵיהֶם הָאֲרִיּוֹת וְטָרְפוּ אוֹתָם.

**** רוֹאִים זֹאת וְהָאֲרִיּוֹת שׁוֹאֲגִים ****

דְּרִיּוֹשׁ: הִקְשִׁיבוּ הִקְשִׁיבוּ! אֲנִי דְרִיּוֹשׁ הַמֶּלֶךְ נֹתֵן הוֹרָאָה לְהִיּוֹת יְרֵאִים מֵאֱלֹקָיו וְשֶׁל דְּנִיָּאל שֶׁהוּא אֱלֹקִים חַי, וְהוּא עוֹשֶׂה מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וְהוּא אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת דְּנִיָּאל מִיַּד הָאֲרִיּוֹת!

**** רוֹאִים אוֹתוֹ כּוֹתֵב זֹאת בְּאֶגְרַת וְחוֹתֵם בְּחוֹתָמוֹ ****